

и немарливо не воюва съ Александра. Защото казваха че когато Александър завладе Египетъ, пожела да съгради тамъ единъ многочисленъ Еллински градъ, и да го нарече по името си; а архитекторитѣ, казваха че Александър обикаляше и мереше едно мѣсто толкозъ пространно, шото никой другъ до тогава относително за съгражданieto на градъ не бѣше направилъ. Прочее, прѣзъ оная нощъ виде единъ чудесенъ сънъ, и ето го: Виде единъ бѣлокосатъ старъ чловѣкъ който се виждаше че бѣше доста почтенъ и му каза слѣдующитѣ стихове: ¹⁾

*„Има единъ островъ отъ вжта брѣгъта ко въ
срѣда морето, който се пада срѣща Еги-
петъ; а го наричатъ Фарътъ“.*

Прочее, щомъ царъ Александър стана отъ сънъ, и немедленно трѣгна къмъ Фарътъ, който тогазъ бѣше островъ и се падаше малко по-горѣ отъ Кановиското устие на рѣка Нилъ, сега обаче, чрѣзъ насипъ съедини се съ сушата. А щомъ Александър виде онова изрядно и згодно мѣсто (защото е языкъ, който съставлява провлакъ на равна широчина почти на всякадѣ; и отдѣля едно голѣмо езеро, а съставлява едно голѣмо море за пристанище, което стои като мъртво), и каза че Омиръ е билъ и по други нѣща чюдесенъ, и най-мудъръ архитекторъ, затова Александър не

1) 'Ом. 'Одус. А. 354.